

kunne afgøre, om de andre Serier skulde have Lov til at konvertere eller ikke, en fuldstændig urimelig Ting, der tillige kunde føre til Ubehageligheder og Vanstieligheder, som ikke vare til at overse. For at komme bort fra dette Forhold paatænker man altså at indføre i den Kreditforening, her er Tale om, en virkelig Kontrol og Administration, man vil have den udøvet saaledes, at der gives virkelige Garantier.

Sdet jeg saaledes har nævnt disse Hovedpunkter, vil det høje Ting have set, at det virkelig er noget nyt, der er Spørgsmaal om, at der virkelig er Tale om, at der endog i meget vid Forstand kan siges at være Trang til en Kreditforening, som ikke blot vil indføre Princippet om ikke amortisable Laan, men vil forbedre Organisationen og indføre bedre Regler. Jeg gentager det, der trænges til Fremstridt paa dette Omraade. Der har været en Stilstand, en vis Tilfredshed med det gamle, som har beherstet hele Situationen, saa at der i Virkeligheden ingen væsentlig Forandring er gjort. Hvis man vil se, hvad det er kommet af Statuttillæg — og det er meget — i Arrækken fra Halvtredserne til Begyndelsen af Firserne, saa vil man finde, at der i den Arrække intet er gjort af noget virkeligt for Medlemmerne. Der er Tale om en Del Vønningsbestemmelser og Organisationsbestemmelser af meget underordnet Natur; men for Medlemmerne selv er der ingen Forandring truffet, med Undtagelse dog af ved den vest- og sønderjydske Kreditforening, om hvilken det maa siges, at den i særlig Grad, navnlig i tidligere Tid, har været opmærksom paa, hvad der trænges til og hvad der kunde gøres; jeg siger ikke, at alt, hvad der indførtes ved den, var godt, tværtimod; men i det hele og store var der et Liv og en Virksomhed, som førte til Fremstridt paa adskillige Omraader.

Nu spørger det ærede Mindretal her i Betænkningen, om dette at indføre en ny Kreditforening, som er særlig vel funderet, hvis Obligationer maa antages at ville faa en forholdsvis høj Kurs, ikke vil være til Stude for de bestaaende Kreditforeninger, altsaa om det ikke i det hele taget er uheldigt, om det ikke vil føre til, at disses Obligationer trykkes i Kurs, og at man af den Grund bør være varsom med at indføre noget saadant. Det forekommer mig, at det ikke er nogen Grund til at forhindre, at et nyt Princip, en ny Organisation kan gøre sig gældende, at andre ikke kunne naa op i Højde dermed. Det er da ikke saaledes, at de bestaaende Kreditforeninger ere Institutioner, som det særlig gælder at beskytte; de

maa beskytte sig selv. Det er ikke saaledes, som naar man vil anlægge en parallel Jærnbane ved en Statsjærnbane — noget, som der haves Tendens til — hvoraf Resultatet maa blive, at denne Statsjærnbane vil tabe en Del af sin Indtægt og forrente sig daarligere. Der vil intet være til Hinder for, at de nu bestaaende Kreditforeninger kunne slutte deres Virksomhed og være glade ved den Virksomhed, de have udøvet, og vedblive med at administrere, hvad de have. Jeg raader ikke til, at de skulle gøre det; men principielt vil der intet være i Vejen derfor. Det forekommer mig heller ikke, at der kan være Tale om, at man, selv om man ikke kan raade Bod paa Ulemperne, der kunne opstaa ved, at Kursen af de gamle Kreditforeningers aabne Serier kunde blive lavere end en ny Kreditforenings, derfor skulde stemme imod at faa en ny Kreditforening, det synes mig ikke, at der kunde være Spørgsmaal om. Der findes nu allerede et Utal af Kreditforeningsobligationer, der findes i Kurslisten ikke mindre end 34 forskellige Slags Kreditforeningsobligationer — naar man regner enhver Serie for en særegen Slags — foruden Landmandsbankens amortisable Hypotekobligationer. Det vilde vistnok ikke gøre noget, om man faar den 35te til. Det vil ikke kunne gøre Forholdet værre for de andre, den store Mængde, som allerede er.

Netop dette, at der er saa mange Kreditforeninger, gør, at der derved optaar stadigt Tab for Medlemmerne, nemlig derigennem at for de sluttede Seriers Obligationer vil Kursen stige til Fordel for Ejerne, for Kreditorerne, og til Stude for Medlemmerne, som skulle købe disse Obligationer for dermed at indfri deres Laan. Netop denne Omstændighed medfører, at jeg ikke kan undlade ved denne Lejlighed at berøre, hvor nyttigt og vigtigt det vilde være, om man kunde naa dertil kun at have et eneste Kreditforeningspapir her i Landet. Der er gjort et Tilløb dertil og efter min Mening et fortrinligt Tilløb dertil ved det Forslag, som i sin Tid er blevet fremsat af Regeringen om Oprettelsen af en Hypotekbank. Det var Meningen, at denne Hypotekbank skulde optage alle Kreditforeningsobligationer i sig, saaledes at den alene skulde udstede Obligationer efter hver Kreditforenings Behov. Derved vilde der komme et stort Papir frem, som netop derved, at det var det eneste og stort, vilde have Chancer, som de mindre Kreditforeninger ikke kunde have. Det er en Sag, som fortjener den allerstørste Opmærksomhed, og som sikkert en Gang maa komme. Det belejlige Ojeblik til at oprette denne